

Avançada

Setmanari de la Federació d'Esquerra Republicana de les Comarques Tarragonines

ANY I — N.º 3
DIVENDRES, 15 JULIOL 1932

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ CENTRAL:
JOVENTUT FEDERAL
RAMBLA PAU IGLESIAS, 11 :: TELEFON 386
TARRAGONA

SUBSCRIPCIÓ 2 PESSETES TRIMESTRE
NUMERO SOLT 20 CENTIMS

L'Espanya negra

Tota ella s'ha agombolat contra Catalunya.

Covarda, sentint-se impotent per envestir la República cara a cara, l'Espanya tràgica, dels generals, bisbes i banquers, la dels latifundistes feudals, udola sinistrament contra Catalunya.

Tota aquesta ferotge canilla desfermada, tota aquesta llopada aversada a devorar la carn dels esclaus de la terra, clapeig i borda contra l'Estatut.

Sab que si Catalunya obté la llibertat de fer ella mateixa el que vulgui, s'acabarà l'explotació iniqua de l'home per l'home. Sab que si triomfa l'Estatut no tardaran altres indrets d'Espanya a seguir el camí lluminós de Catalunya. I això és per ells la fi dels privilegis i mals usos. Ja no es podran engreixar més amb la sang del poble treballador.

Saben que Catalunya lliure voldrà dir la seguretat de la República. Cap complot podrà triomfar a Espanya amb una Catalunya constituïda en baluard de la República.

Això és el que el seu instint de carnatge els hi ha dit. I per això tot el que hi ha de clerical i jesuític, de brutalitat primària i de selvaticisme a Espanya s'ha redreçat desesperadament contra l'Estatut.

El seu instint els hi ha dit que era el terreny més apropiat per donar la gran batalla a la República. Fixem-nos en que tenen plantejat el projecte de llei de reforma agrària i el de Congregacions. Són projectes que els afecten més directament que l'Estatut. I ells dirigeixen abandonar aquells camps de lluita i es concentren en el de l'Estatut.

Saben que si enfonzessin l'Estatut ensorrarien la República, i aleshores haurien salvat totes les

seves posicions de lladre, de pirata i de contrabandista.

Cobrint la mercaderia corrupte amb l'oripell del patriotisme poden enganyar a republicans ingenus, poden sumar a tots els despitats, que no gosen donar la cara contra la República.

A l'Espanya nova, a la que té desig de viure, pertoca combatre, fuet en mà, als llops, xacals i gossos rabiosos desfermats. Els catalans els matarem sigui com sigui. Amb nosaltres no hi podran. Però ells són separatistes. Si els hi escapa la presa de Catalunya volen recobrar amb els ulls sanguinosos la resta d'Espanya.

Nosaltres hem comprès la maniobra, i no els farem el joc. No tan sols ens lliurarem nosaltres sinó que deslliurarem tot Espanya.

I que no s'enganyin amb la calma aparent amb que Catalunya aguanta els atacs infames, les escameses vils d'aquesta canalla que esgaripa a "La Nación" i demés fauna rapicera a sou de March.

La característica històrica del poble català, la nostra mena d'ésser, és la de carregar-se de raó, la de servir una serenitat de sang freda davant del perill. Però després l'esclat és terrible.

Coneixem la maniobra. I la desfarem. Mes, si el Destí així ho té escrit, no hi perdran res per esperar-se. La venjança catalana encara és famosa a l'Orient. Caldrà que l'aprenguin a Ponent. I si l'hora de fer feina arriba, els republicans de debó d'Espanya podran fer la seva revolució i la seva república amb els catalans al davant, com els marsellesos a París el 93.

Donada la Història d'Espanya, fóra una gran estranyesa que es consumés una revolució d'envergadura sense amassar-la amb sang.

MANUEL.

Per qué us aparteu dels treballadors?

Empleats curts de cervell i de butxaca que esteu carregats de pretensions, vosaltres sou els que us aparteu dels treballadors i els deixeu desamparats perquè siguin més atacats per la burgesia, vosaltres us aparteu d'ells perquè porten trajo blau i espartanyes i sou els que sols serviu per a xerrar en les terrasses dels cafès. Vosaltres

que no penseu, només sou homes corporalment.

Quina vergonya més gran anar amb un treballador, oi? Què us dirien les filles d'aquell empleat de l'Estat que guanya 65 ó 70 duros al mes, si us vegessin amb un treballador? ¿I els amics... els fills dels Giménez, Hernández, Fernandez González, Rodríguez i els de Pérez i de López, etc...?

Totes aquestes coses que us dic passen a la desgraciada i ensem ultra cavernícola Tarragona, ciutat de processons, convents i d'empleats retirats i en actiu, d'aquells

que diuen mal de Catalunya i no se'n van ni que els hi parlin de "separatismo".

Jo que he superat tots aquests prejudicis i que sé quelcom del que és la vida, em fa fàstic tot el que fa olor d'aristocràcia, m'estimo més que em saludi un home sense afeitar que plegui del treball, que un senyor d'aquells que necessiten tota la voravia per passar. El treballador manual és sincer i noble de cor, i aquell senyor ric carregat de diners i vanitat és hipòcrita, farsant i jesuïta. Aquell senyor, però, va a la vela nocturna o als exercicis espirituals per a redimir-se, perquè compren que al lloc que li pertoca anar, és a Pilats.

Joves que sou obrers intel·lectuals, aneu que us aparteu dels vostres germans els obrers manuals? Veniu al nostre costat a lluitar per ells i per vosaltres i per el progrés de tot el món.

Penseu que sou catalans i els catalans vertaders no en són de fanfarrons ni fantotxes. Veniu, doncs, amb nosaltres. Feu-ho per Catalunya.

MONTECRIST.

Subsistències

Pot ésser més barata la vida a Tarragona?

No és suficient motiu, el caprici, per a que els tarragonins ho paguin tot molt més car que altres poblacions, tenint l'enorme avantatge d'ésser productora de molts dels articles que es consumeixen.

Naturalment que el que vertaderament en resulta perjudicat d'aquest estat de coses no es pas l'adinerat sinó aquell que té l'obligació de fer càlculs i més càlculs per tal de que arribi fins a darrers de setmana o darrers de mes el migrat jornal que's guanya.

En concret; carn, peix, llegums i demés queviures tot és car, i per tots els mitjans té que fer-se veure que part de la carestia es per manca d'organització elemental per aquells que deuriem de fer-ho.

El nostre propòsit es combatre la apatia o negligència que fa que tot el comerç campi pel cantó que més li plagui.

Tenim dret a menjar molt més barato per el fet que no som responsables de la creació de tantíssims establiments de queviures com hi ha i que fan que quan arriba un article a les nostres mans, hagi estat objecte de tant d'encariment. En efecte, a Tarragona exis-

teixen actualment uns 250 llocs on es suministren queviures. Aquests establiments paguen per lloguer, contribució, consums i drets municipals una quantitat molt important de pessetes.

Tot aquest cost es carrega damunt del pacient consumidor i almenys no l'enganyessin perquè molts cops amb l'afany de lucre et donen "gat per llebre".

Podríem citar moltíssims articles en els quals l'interès carregat sobrepassa l'autoritzat legalment. en citarem algun per a que el públic es dongui compte de la veritat del que diem:

Un kg. d'arroç al punt de producció, costa avui 60 céntims (ens referim a classe bona). El comprador el paga a pesseta el kg.

Resta doncs una utilitat de més de 65 %, la qual donat el gran consum que és fà d'arroç a la nostra plaça resulta un guany evidentment exagerat.

Pot això evitar-se? Nosaltres creiem que sí. Solament falta que les autoritats vulguin mirar una mica pels que treballen i que són els que van més justos de diners, i donaran una prova d'humanisme i faran per la República molt més que amb parlaments i promeses.

PAPUS.

Ajuntament

A la derrera sessió del nostre Ajuntament, els regidors coneguts popularment pels *nacionalistes* posaren de relleu llurs discrepàncies exterioritzades darrerament en Assemblea general. Semblava que la minoria d'Acció Catalana formada pels regidors Brunet, Company i Santamaria es separarien formant minoria a part, o bé juntant-se amb els de la "Lliga".

La cosa no fou així, per quant el Sr. Santamaria va fer públic que s'adheria al ideari polític de la minoria que dirigeix el senyor Gelabert. Els dos restants quedaren constituïts en minoria bi-personal, fent constar que continuarien formant part de la majoria republicana del municipi.

Si es confirma la nova de que el motiu de les discrepàncies ha estat el laïcisme que vol mantenir la minoria Catalanista-Republicana cal felicitar-los i esperar que ben prompte posaran en pràctica les adequades mesures per tal de que sobretot en l'ensenyament, l'esperit laic sigui un fet.

Novament i degut a uns petits escrúpuls del Sr. Mullerat es pro-

mogué un debat sobre la puresa de l'aigua.

La persistència de la campanya contra l'aigua evidencia el que ja suposavem. Es tracta d'una maniobra dels cavernícoles per tal de desacreditar l'obra millor de l'actual Ajuntament republicà afer que no saberen o no volgueren resoldre cap Municipi monàrquic ni dictatorial i que es prou i suficient per a canviar la psicologia del poble de Tarragona.

El Sr. Nin (gelós i cuidadós com a bon pare de la criatura) aportà al debat el parer de que en tot això es tracta també d'afavorir als que venen aigües minerals, filtres i litinés.

L'Alcalde digué que pendria mesures en contra dels que exploten el mitjà de que l'aigua no es bona, per tal de vendre aigua mineral.

Nosaltres desde el nostre Setmanari, denunciem que els que s'en beneficien en bona part són els del negoci conegut per AGUA DEL CARMEN ja que entre els cavernícoles circula l'espècie de que amb una cullerada d'aquest *esperit de frare*, en un litre d'aigua de Tarragona, no solament queden destruïts els microbis, sinó que de propina cura tots els mals.

Una nova competència per al negoci de Lourdes!

El Sr. Floresví denuncià una Escola jesuítica que funciona clandestinament en els baixos de la casa del que fou Banc d'Espanya al carrer d'Apodaca.

Veurem si la justícia que prometé l'Alcalde serà justícia de la bona.

M.

Encara?

Quan ens creïem de que l'exercit havia sigut bandejat de la política, de la justícia i de tants llocs com immerescuda i repotentment s'havia arat infiltrant, ens trovem perplexes al llegir noves que diuen:

Va tenir lloc a Jaen un consell de guerra per tal de jutjar al ciutadà Blas Solà Cañada, per un article publicat referent als successos d'Arnedo.

A Barcelona, també funcionà un tribunal militar per tal de jutjar a Jordi Arquer i Jaume Miravittles, als quals s'els demanà no més de 6 anys i un dia (el dia segurament es la propina) de presó per articles que diuen ofensius per la guàrdia civil. Per cert que el ciutadà Arquer va adoptar una actitud dig-

nissima al negar-se a declarar en altra llengua que la catalana, el que motivà la suspensió de l'acte accedint-se finalment a emprar un intèrprete per tal de que pogués seguir endavant la funció.

La llei de jurisdiccions — típicament monàrquica i pretoriana—ja no existeix!

A Madrid amb motiu d'unes maniobres, alguns generals es permeten protestar de coses que no entenen i com a venjança no trovaren res millor que suprimir el *Visca la República!* Sortosament el Tinent Coronel Mangada que és un bon republicà i excel·lent militar exterioritzà la seva protesta i amb aquest motiu es feu públic l'incident, que fou arranjat amb la destitució d'uns dos o tres generals. Per al militar Mangada que per raons de disciplina ha sigut empresonat, la nostra més viva simpatia.

Confiem un cop més en les altes ondicions del Sr. Azaña i esperem de que un cop aprovat l'Estatut podrà disposar de prou temps per tal d'acabar d'arrodonir la reforma militar, recordant als que sembla volen oblidar-ho, que l'exercit cobra per a restar quiet al quartel mentres no s'el precisi per a fer la guerra.

SOL.

ELS COMITÉS MIXTES DEL TREBALL DE PERRUQUERS I BARBERS

Ja en altres ocasions he parlat de la ineficàcia dels esmentats Comitès i torno a insistir fent remarcar d'un modo categòric la manera tan arbitrària amb que continuen funcionant.

Tothom sab que l'Estat en la nova Constitució és completament laic i no m'explico la causa de que el Comitè de Perruquers i Barbers hagi confeccionat unes bases incloent en elles totes les festes clericals i obligant-nos a tancar els nostres establiments cosa que perjudica en gran manera els interessos patronals.

Si aquest acord és una conveniència de qualques patrons per als seus fins polítics o econòmics, deurien abandonar els càrrecs llurs dintre del Comitè perquè la seva actuació és molt funesta en aquests temps de democràcia.

Jo no puc arribar a imaginar-me el marcat interès que tenen en seguir la mateixa actuació que en temps de la dictadura, sapiguent vertaderament que cada dia del seu funcionament és un perjudici moral contra el gremi i el públic.

Jo crec que el senyor President del Comitè tindria d'informar als senyors que integren el mateix perquè es donguessin compte de l'error amb que funciona aquest organisme, fent-los saber que els Comitès Mixtes de Treball són unes oficines de l'Estat i com a tals deuen mantenir neutralitat en matèria religiosa, doncs és un abus imposar a tot el gremi el deure d'acatar les bases per ells acordades i castigar amb una penyorà als infractors.

Segurament que si anéssim per via judicial el susdit Comitè que-

daria desautoritzat, per actuar en contra les normes que té establertes la Constitució. Si aquests senyors que integren el Comitè al·leguen que les festes clericals són per a abastar l'horari que tenen establert els obrers, dec manifestar-los que existeixen altres fórmules o combinacions, obeint a les quals no ens veuríem obligats a tenir tancats nostres establiments.

Hi ha que tenir en compte, senyors del Comitè, que la època de la funesta dictadura, per sort nostra, és ja una cosa pretèrita.

Hi ha que despullar-se de tots aquells prejudicis d'aleshores i afrontar la responsabilitat present. Estem en República i no es tenen de desobeir les lleis de la Constitució; el que tingui interessos creats i no vulgui ésser responsable del seu càrrec que es quedi a casa, que serà la labor més profitosa que podrà fer i així no perjudicarà els interessos de ningú i en particular del públic que és el que paga i és a qui deu donar-se tota classe de facilitats tota vegada que el nostre ofici així ho requereix.

Per tant crec que hi ha que buscar una fórmula per a subsanar aquest error del Comitè perquè no ens obliguin a tancar en dies no assenyalats per la llei. De continuar com fins ara considerarem aquesta conducta com un escarni i un atropell posat que nosaltres no estem disposats a fer el joc ni a les dretes, que senten una alegria monstre en el nostre cas, ni a ningú; solament estem disposats a acatar la Constitució espanyola.

BENET SARDÀ

Conferència a Vimbodí

Organitzada per la Societat Unió Agrícola que allí defensa els interessos dels parcers, rabassaires i petits propietaris, el passat dissabte dia 9, al vespre, el Diputat a la Generalitat per Valls En Manuel Galés, parlà de la "Cultura agrària", com bàsica del nou sistema de govern republicà.

Tingué la sort de parlar a un públic nombrós i ben ensenyat. Vimbodí és un poble que ja del temps de la guerra amb els carlins gairebé desconeix l'analfabetisme. Avui té només un 0'7 per cent, gràcies als mestres excel·lents que ha pogut fruir.

El conferenciant senyor Galés parlà esmentant nombroses estadístiques, féu remarcar l'endarreriment agrícola d'Espanya i féu lluir l'espill de Dinamarca, que amb un esforç de cinquanta anys ha assolit un nivell modèlic de riquesa i civilització. Predicà la unió i la cooperació com secret de l'avenç. Fou molt aplaudit i rebé l'enhorabona i adhesió dels elements més distingits i actius de l'Agrícola de Vimbodí i de tot el poble.

Diumenge al matí visità al senyor Farré Bella que havia convocat a la Comarcal dels Rabassaires a Valls, dinant amb el valent Diputat de l'Esquerra N'Amadeu Aragay, que sojorna a la masia del nostre bon amic senyor Sanromá.

Dilluns, matí i tarda, acudí a les sessions de la Comissió per la Divisió territorial de Catalunya, que ja està finit el seu comès.

La cavallerositat madrilenya

No puc per menys que somriure burlescament cada cop que veig escrites les paraules "nuestra caballeridad" en els periòdics castellans.

No pretenc afirmar que el vertader poble madrileny visqui orfe de sentir, per a tothom, la cavallerositat pròpia de tota col·lectivitat que creu seguir el camí progressiu de la civilització. Però els vertaders madrilenys són, per desgràcia, molt pocs: són el Bello, els azaña i una minoria tan insignificant, que gairebé no arriba al deu per cent de la població: són els dotats de sentit comú i cor. Els demés madrilenys tenen massa amor a llur burocràcia, que preté fer de Madrid la ciutat més intensa en tots els ordres, per a poguer obrar al compàs de la tan nomenada cavallerositat, quan es tracta del fill d'un altre estat, quin estat sense buscar-ho es troba en competència amb la capital i la sobrepuja moral i materialment d'una fàsis formidable.

Madrid i Barcelona sinònims parasitisme i treball, burocràcia i obrerisme. Vet-aquí l'obstacle que els impossibilita posseir per als catalans aquell sentiment de que parlava. Es massa gros el petit gra d'arena amb que hem edificat Catalunya, la nostra pàtria, i en canvi es massa petita la muntanya d'esforç, d'energia i de treball que hem exportat i amb els quals hem cooperat a l'engrandiment d'Iberia i especialment de Madrid.

Segueixen al peu de la lletra la famosa teoria del no menys famós irracional aragonés, diputat per Valladolid, segons la qual el sol fet d'ésser català ja és un signe d'inferioritat moral. I es clar, comprenen perfectament que nosaltres els catalans, no en som mereixedors de llur cavallerositat; la guarden pels deliciosos turistes que van a Madrid a sentir-los d'una penya, a l'altra i a admirar la facilitat amb que expliquen un sopar de duro i l'amaneixen amb una serie de graciosos xistus munyosequistes.

Si en lloc d'ésser en Gassol un català aimant de la concòrdia, que per desgràcia de Catalunya, va inventar aquell maleit jueu, hagués estat un Gassol gallec o vasc intrasigent, amb esperit d'un separatisme rabiós, les coses haurien canviat; llavors el polític i el poeta ja no fóra català i haurien oblidat les seves idees per a pensar només en tractar-lo com a hoste que el destí portava a llur casa. Però, ara no; en Gassol treballa per la con-

MIQUEL GALOFRÉ

Construcció i reparació de tines
Especialitat en foudres per a
"WAGONS CUBES" i BODEGUES
Treball garantit i econòmic

CARRER DE LA DESTRAL, 8, 3.º
TARRAGONA

cordia, per a l'unio de totes les nacionalitats ibèriques oprímides sota el jou centralista i sobretot és un català, el més representatiu, potser, del nostre esperit. I si la casualitat, l'ignorància o la dolentia haguessin permès un agravi al Gassol vasc o gallec, la cavallerositat els hauria empenyut a manifestar-se per a treure fortor del afront que uns "descamisats" pensaven ofrenar-li.

RAMONET.

TRETS

Tractem d'esbrinar amb quines enormes influències compta la Companyia dels ferro-carrils del Nord a la nostra ciutat, que li permeten tractar als passatgers molt pitjor que si fossin besties o mercaderies generals.

Diem això, per quant l'andén de passatgers resta completament a l'imtemperie, es a dir, que quan plou té que aguantar l'aigua i amés enfangar-se; en canvi per a la càrrega i descàrrega de bultos com que podrien averiar-se i la Companyia tindria que pagar la reclamació, té instal·lat el convenient covert.

Fins a quant durarà tanta vergonya?

***

Una nova que brindem al ben enterat corresponsal de "La Publicitat" a Tarragona, per a que sàpiga on toquen les campanes:

El avui Centre Catalanià Republicà, avans Acció Catalana Republicana, més abans Acció Republicana i molt més abans Unió Nacionalista Republicana i sempre conegut pel Centre del Sr. Lloret, es reüní fa uns dies en Junta general i acordà l'expulsió d'alguns socis (no tots) dels que votaren a favor dels jesuïtes.

Com a conseqüència de tan greu determinació, hom creu que novament s'haurà de canviar l'actual nom del Centre.

****

L'anomenat "alberg nocturn" (una paradoxa més, car allí no hi pernocta ningú) es quasi diàriament escenari i testimoni dels insults que a la llengua i terra nostrades, dirigeixen els "viatjants de carretera" de parla castellana que allí hi van a menjar mercès a la filantropia dels catalans.

Els veïns d'aquells indrets estan indignadíssims i com que la raó els acompanya, no fóra res d'estrany que si les autoritats no tracten d'evitar-ho, algun dia corri el sant cristo grós.

****

Les curses de braus, si tenen molt de bàrbar i repugnant, tenen en canvi l'aventatge de facilitar al poble de Tarragona carn fresca a bon preu. Això és la teoria; la pràctica segons les nostres notícies és quelcom diferent, doncs de la "corrida" dels xofers, solament s'en vengué el dilluns al preu marcat els "ossos i pallerings" el reste fou col·locat a les neveres i als dies següents fou adinerat a preu de "mitjana".

L'Inspector de Mercats té la paraula.

****

A Barcelona que compten amb quasi una majoria d'Esquerra Republicana, els bens dels jesuïtes foren reclamats i cedits al Ajuntament i aquest a hores d'ara, dona ensenyança al col·legi de Sarrià on en temps de la monarquia eren educats els fills dels fenicis més importants de Catalunya, a uns 2.000 nens escollits entre els més pobres de la ciutat.

També les escoles del carrer de Casp son avui utilitzades per l'Ajuntament per a donar-hi ensenyança gratuïta.

A Tarragona, l'antic edifici dels jesuïtes, continua en mans dels PADRES i l'Ajuntament sembla que no té interès en utilitzar-lo donada l'abundància (?) d'edificis escolars de propietat amb que compta.

***

Copiem de "LA HUMANITAT" del dia 5 del corrent:

"La Gaceta" ha publicat una disposició del Ministeri d'Agricultura creant una oficina de propaganda de la República.

La disposició deixa l'ànim confós i produeix estranyesa. Deu referir-se a la propaganda de l'obra econòmica de la República; segurament un rotatge més del Consell Ordenador de l'Economia Nacional, del qual parlaven dies enrera.

En llegir la disposició hom queda sorprès. Per de prompte s'ha de nomenar, segons el text de la mateixa, a persona que fassi un viatge a l'estranger per tal de fer estudis per a organitzar aquesta propaganda.

Tot plegat una cosa que no arribem a entendre. Encara que el ministeri d'Agricultura ja ens té acostumats a aquesta mena de política burocràtica tan semblant a la que havíem patit.

***

El Sr. Governador anà el passat diumenge al poble de La Secuita a destapar un retrat del President de la República espanyola, cosa que a nosaltres, republicans federals de l'Esquerra, per be que catalans, ens sembla molt be.

I a seguit sa il·lustríssima el Director General de no recordem que, donà una circumferència sobre el que millor li va semblar. Tampoc hi tenim res a dir.

El que assenyalem és que podria semblar que la companyia del senyor Governador prejutjés una inclinació determinadament partidista en un acte de propaganda.

Diem que ho podria semblar. I això no deu estar en les intencions d'un Governador que volem guardar com exemple de persistència fins que tinguem la llibertat catalana.

Sr. Noguer i Comet: No li sembla que el cavaller senyor Director General de (ah, sí!) d'Indústria, es pot fer acompanyar per persones solvents del seu partit?

Al menys així sabrem de quin partit és i quins homes es decideixen a acompanyar-lo.

***

"El Estatuto no es una reivindicación catalanista".

Te raó D. Marcel·lí, és una reivindicació espanyolista; i perxò no el volen!

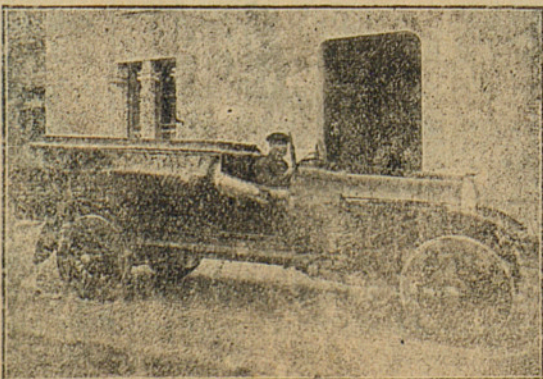
TIP SUC. DE ARTS GRÁFIQUES

Funeraria St. Joan

Francesc Esparrach

COS DEL BOU, 15. Telèfon, 28

TARRAGONA

Josep Sagalá

Sastreria d'alta novetat
Gèneres del país i estrangers
Especialitat en uniformes militars.

Major, 2 TARRAGONA

Fàbrica de Somniers, Persianes, Llits combinats i Llits amb barana

de

J. Vives Terradas

Carrer Sant Pere Estuves, 10 i 12 TARRAGONA

MOBLES

Botiga i Taller de Mobles de totes classes i a bons preus

Casa LLIMÓS

(Successor de M. BABOT)

Promptitut amb el encàrrecs

Comte de Rius, 7 Tarragona